

Fokkers halen Franse stieren

Gerben Jouwsma: 'Wij wilden iets wat in Nederland niet te koop was'

Bijna anderhalf jaar geleden kochten vijf fanatieke hobbyfokkers drie blonde d'Aquitainestieren in Frankrijk. Sindsdien rouleren de stieren tussen de bedrijven en doen ze telkens een seizoen dienst als dekstier. De eerste twee kalfjes zijn inmiddels geboren.

Zonder enige angst leidt Gerwin Poelarends de ruim ontwikkelde en bijna tweejarige blonde d'Aquitainestier Artiste naar buiten. 'Kijk, dit is 'm. Hij heeft het goed gedaan hè?' Zijn collega-fokkers bekijken de stier kritisch. Artiste is tenslotte ook hun eigendom. 'Zijn eerste kalfje doet het ook best', zegt Michel Soppe, die de stier vorig jaar op stal had. Een wirwar van opmerkingen passeert de revue. De keukentafel is nodig om structuur aan te brengen en het verhaal aan te horen van een groep hobbyfokkers met een speciaal project. Het was et-specialist Gerben Jouwsma

V.l.n.r.: Harry Soppe, Gerben Jouwsma, Marco Poelarends, Michel Soppe en Gerwin Poelarends met een van de eerste kalveren van Amiral

uit Dedemsvaart die de basis legde voor de import van een aantal stieren uit Frankrijk. Tijdens zijn vakantie in dit land kwam hij via een promotor van het blonde d'Aquitaineras bij Roland Caillau in Realville. De fokker van de stier Mars, die twee jaar geleden als de zwaarste blondestier ooit door Dick Reussink naar Nederland werd gehaald, liet Jouwsma uitgebreid zijn veestapel zien. 'De koeien spraken mij enorm aan. Het waren harde, foktypische dieren met beste klauwen en een sterke bovenlijn', vertelt Gerben enthousiast. Caillau zette

sterk in op zijn eigen foklijnen en gebruikte veel stieren, kriskras door elkaar. Terug in Nederland kon Jouwsma de imponerende veestapel maar niet vergeten. 'Ik kreeg kooplust.'

Eén jaargang

Gerben, die zelf twintig blondes houdt, zocht contact met bevriende collega-fokkers om ook hen enthousiast te maken. Uiteindelijk ontstond er een groepje met drie fokbedrijven bestaande uit vijf personen. Naast Gerben Jouwsma maken de broers Gerwin en Marco Poelarends uit Den Ham en vader en zoon Harry en Michel Soppe uit Coevorden deel uit van het groepje dat besloot te investeren in de veestapel van Caillau.

Ze waren allemaal het meest geïnteresseerd in een stier. Naast het feit dat vrouwelijke dieren bijna niet te koop zijn, staat een stier garant voor meer invloed in de hele veestapel. 'We wilden geen kampioen kopen. Het ging er ons om nakomelingen te fokken waar we vervolgens mee naar een keuring kunnen', legt Marco uit. De fokkers wilden bewust niet één bepaald dier se-

lecteren. 'Je weet nooit precies welke de beste wordt. Bovendien is een geselecteerd dier altijd duur', vertelt Michel. Daarom besloten de hobbyfokkers alle stiertjes van één jaargang die te koop waren aan te schaffen. Dat waren er drie.

De fokkers zagen het avontuur wel zitten, maar wilden niet de hoofdprijs betalen. 'Hobby is leuk, maar het mag zichzelf wel betalen', stelt Marco. 'De prijs van de dieren viel uiteindelijk mee. Als we alle kosten optellen, komt het bedrag niet hoger uit dan de prijs die je voor een gemiddelde stier op de BAC-veiling moet betalen', vertelt Michel.

Schets uit stapel

Nadat de kogel door de kerk was, regelde Jouwsma de koop. De stieren Artiste (v. Sulky), Aubin (v. Urbino) en Amiral (v. Urbino) arriveerden op een leeftijd van ongeveer zes maanden. Wie ging welke stier als eerste gebruiken? 'We hebben een identificatieschets uit het stapeltje getrokken. De betreffende stier was het eerste jaar voor degene die hem trok', vertelt Harry. Nu wordt er jaarlijks gerouleerd. Elke fokker is verantwoordelijk voor de stier die op zijn bedrijf staat.

Tijdens het dekseizoen 2006 is de invloed van de geïmporteerde stieren beperkt geweest. Op de drie bedrijven worden er dit jaar bij elkaar ongeveer tien nakomelingen geboren. Op het bedrijf van de broers Poelarends dertelt het eerste Amiralkalfje rond. En daar zijn de fokkers maar wat trots op. Al beseffen ze ook dat er over de kwaliteit van het kalf vanwege de leeftijd nog weinig te zeggen is. De broers houden hobbymatig ruim twintig stuks blondes. Bij de familie Soppe maakt het eerste Artistekalf inmiddels deel uit van de veertienkoppige veestapel.

De stieren krijgen komend seizoen meer kansen. 'Wij hebben nu de met 87 punten ingeschreven Aubin en die willen we op ongeveer de helft van onze koeien gebruiken', vertelt Michel Soppe. Gerben Jouwsma verwacht Amiral (85 punten) met ongeveer 60 procent van zijn koeien

Artiste, een van de uit Frankrijk geïmporteerde stieren

te paren. Marco Poelarends: 'Wij denken Artiste (84 punten) wel op 60 tot 70 procent van de koeien te kunnen inzetten.'

Niet voor de slachthaak

Waarom is er gekozen voor relatief onbetrouwbare Franse dekstieren terwijl er in Nederland op bijvoorbeeld de BAC-veiling stieren verkocht worden die een eigenprestatietoets hebben doorstaan? De fokkers, die eerder ook wel eens een stier kochten op deze blondeveiling, zijn het opnieuw met elkaar eens. 'De veilingstieren hebben allemaal een ki-stier als vader. Die kunnen we zelf ook wel gewoon gebruiken. Wij wilden iets heel anders. Deze stieren zijn via lijnenteelt ontzettend sterk in foktype. Dat was in Nederland niet te koop. Bovendien kun je met relatief weinig geld meerdere kansen benutten omdat je meerdere stieren hebt. Ondanks dat de stieren van hetzelfde bedrijf komen, heb je toch variatie', aldus Gerben.

De broers Poelarends gebruiken de stieren om hun veestapel te leiden richting het ultieme doel. 'Het gaat ons om dat

ene dier dat de keuring wint.' De familie Soppe streeft hetzelfde doel na, zij het iets minder extreem. 'Wij vinden het ook wel eens leuk om wat te verkopen voor de fokkerij', stelt Harry. Michel vult zijn vader aan: 'Als wij een veehouder aan de telefoon krijgen die tevreden is over wat wij verkocht hebben, dan geeft ons dat een goed gevoel.'

Ondanks wat verschillen heeft het vijftal hetzelfde fokdoel. 'Wij fokken niet voor de slachthaak, maar willen graag foktypische dieren waar we mee verder kunnen', verwoordt Gerben de mening van de liefhebbers.

Er wordt alweer druk nagedacht over een vervolg voor het project. Gerben: 'Er zijn in Frankrijk nog topstallen genoeg. Bovendien wil ik de groep dan graag nog iets groter maken, met meer stieren en meer veehouders.' Marco kijkt bedenkelijk en zegt: 'Nu gaat het hier nog vriendschappelijk, maar dan moeten we toch een reglement op gaan stellen.'

Florus Pellikaan